

## L'acompanyament en la diversitat

RAMON M. REIG MASANA  
MEMBRE DEL CONSELL GENERAL  
DE L'IREL



La finalitat de l'acompanyament de la persona crec no és altra que ajudar a potenciar al màxim a la persona acompanyada, recolzar-la perquè pugui ser "ella mateixa". Per als creients en el Déu de Jesucrist, creador i amor, tota la creació és en i per l'amor creador que és Déu. L'experiència ens diu que en la part conscient d'aquesta creació, la humanitat, no hi ha dos semblances iguals; cada persona és única i la humanitat, podem entendre-la com el diamant d'infinites cares (cada persona) que en ser polida cada cara (portada a les seves plenes capacitats) dóna lloc a un diamant d'infinites cares i d'infinít valor. No es tracta, doncs, d'uniformar cares o persones sinó de potenciar al màxim cada una d'elles.

Dit en altres paraules: cal atendre la voluntat de Déu pròpia per a cada una de les seves creatures. Des d'aquestes premisses, com podem entendre l'acompanyar? L'Evangeli Gaudium, al referir-se a l'acompanyament ens parla de "treure's les sandàlies en la terra sagrada de l'altre". Tot ens reclama un acompanyament obert, d'horitzons amplis, de mirades respectuoses que només l'amor pot donar i que no es donen en els plantejaments proselitistes. "Acompanyar" no ha de ser una paraula de maquillatge que permet "dirigir" l'acompanyat, ha de ser un acte d'amor. Qui assenyala el camí per on anar en un acompanyament en l'amor? Crec que és l'acompanyat

qui ha de marcar el camí i l'acompanyant la de seguir mirant de mostrar-hi les profunditats, que cada pas donat, porta en potència. Quan s'imposa el camí de l'acompanyant té lloc una colonització espiritual que anul·la la possibilitat de plenificació d'allò personal de l'acompanyat.

L'acompanyant no ha de veure en l'acompanyat una projecció de la pròpia persona, ha de cercar la realització, la plenificació de la persona única que és l'acompanyat, diferent d'ell mateix. El procés ha de suposar, per a l'acompanyat, la consciència clara de què és ell qui marca el camí en afirmació de la seva pròpia personalitat i responsabilitat. L'ambient de l'acompanyament ha de ser de confiança, sobretot, en l'Esperit Sant que és qui veritablement marca el camí mitjançant les eleccions sinceres de l'acompanyat.

Si mirem les Escriptures podem veure com estan plenes d'obertura a la diversitat i a la necessitat de respectar-la i acollir-la; és un dels tresors dels missatges evangèlics. En l'Evangeli de Joan (Joan 10, 3) Jesús, parlant del bon pastor, ens diu que el bon pastor coneix les seves ovelles i les crida a cada una pel seu nom... és a dir que les crida des de les seves peculiaritats personals. En la carta al Efessis (Ef 4, 7) es diu que cada un de nosaltres ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Déu, és a dir, és el do de Déu el qui fa les peculiaritats de cada un, per

tant, cal respectar aquestes peculiaritats. En la carta als romans (Rm 12, 4) se'ns diu que en un cos hi ha molts membres i no tots tenen la mateixa funció... De nou les peculiaritats de cada un.

En l'Evangeli de Joan (Jn 10,16) Jesús, referint-se a la seva missió de pastor, ens diu que té altres ovelles que no són d'aquest ramat i que també les ha de guiar; la diversitat es prou sagrada com perquè Jesús l'atengui. Un exemple clar d'acompanyament en el respecte de la persona, el trobem en l'Evangeli de Lluç (Llc 24, 13-35) on Jesús acompanya, a dos deixebles pel camí d'Emaus. El camí no és l'escollit per Jesús sinó el dels deixebles acompanyats. En ell Jesús els explica les Escriptures, és a dir, dóna profunditat als passos que es realitzen, els il·lumina amb la Paraula de Déu, sempre sense desviar el camí dels deixebles. Inclús Jesús canvia els propis plans i es queda amb ells; així, amb el procés personalitzat, els deixebles arriben a la comunitat dels qui saben de la resurrecció de Jesús, i a la seva plenificació com a persones. Vist el valor de la diversitat personal, m'atreveixo a dir que l'únic acompanyament adequat és el que es dóna des de la diversitat i en l'amor, perquè l'amor és l'única disposició personal capaç d'acollir, respectar i potenciar la diversitat, tot fent d'ella una obra d'art per plenificar a les persones: acompanyant i acompanyat.